

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ТУРИЗМУ ТА МІЖНАРОДНИХ КОМУНІКАЦІЙ
КАФЕДРА ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ І СЕРВІСУ**

КОРСАК РОМАН ВОЛОДИМИРОВИЧ

**НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З ДИСЦИПЛІНИ
«Організація туристичних подорожей»
Галузь знань 1401 «Сфера обслуговування»**

Напрямок підготовки: 6.140103 – «Туризм»

**для студентів II курсу / 3 семестр /
факультету туризму та міжнародних комунікацій**

Ужгород-2016

Навчально-методичні рекомендації з дисципліни «Організація туристичних подорожей» для студентів галузі знань 1401 – «Сфера обслуговування», напрям 6.140103 – «Туризм»

**Розробник: д.іст. н., професор кафедри туристичної інфраструктури та сервісу
Корсак Р.В.**

Рецензенти:

Шандор Федір Федорович – д. ф. н. , професор, завідувач кафедри соціології і соціальної роботи;

Годя Іванн Михайлович – к. е. н., доцент кафедри туристичної інфраструктури та сервісу.

Навчально-методичні рекомендації схвалено на засіданні кафедри туристичної інфраструктури та сервісу

Протокол від “ 24” лютого 2016 року № 7

Схвалено на засіданні методичної комісії факультету туризму та міжнародних комунікацій

Протокол від “06 ” квітня 2016 року № 4

ЗМІСТ

- 1. Опис навчальної дисципліни**
- 2. Структурно-логічна схема навчальної дисципліни**
- 3. Тематичний план навчальної дисципліни**
- 4. Мета та завдання навчальної дисципліни**
- 5. Зміст програми навчальної дисципліни**
- 6. Плани практичних занять**
- 7. Завдання для самостійної та індивідуальної роботи**
- 8. Завдання для контролю навчальних досягнень студентів**
- 9. Рекомендована література**
- 10. Шкала оцінювання навчальних досягнень студентів**

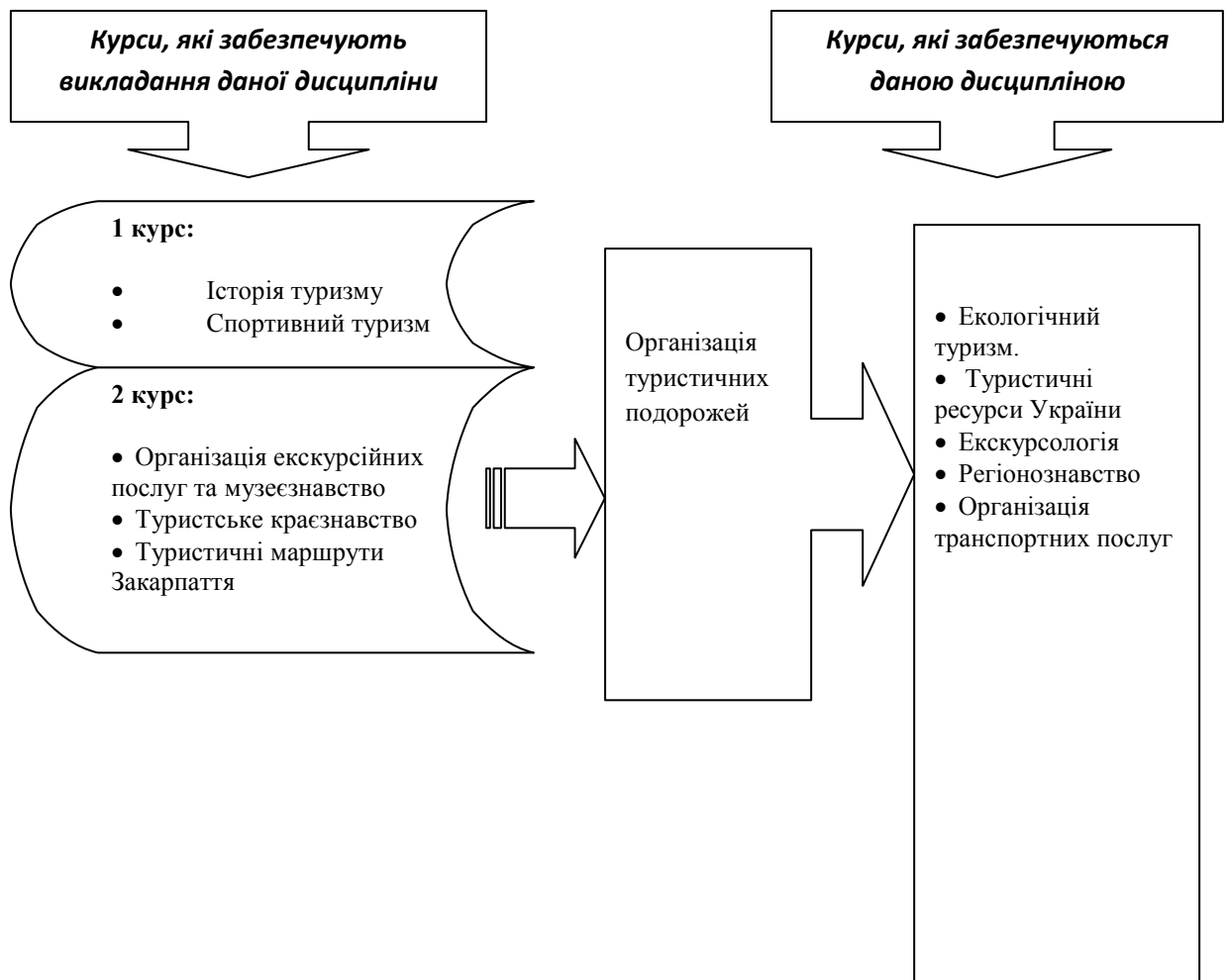
1.ОПИС ПРЕДМЕТА НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ

«Організація туристичних подорожей»

Курс: підготовка бакалаврів	Галузь знань, напрям / спеціальність, освітньо- кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів: 3 Модулів: 2 Змістових модулів: 2 Загальна кількість годин: 108 год.	Галузь знань: 1401 – <i>Сфера обслуговування</i> Напрям підготовки: 6.140103 «Туризм» Освітньо-кваліфікаційний рівень <i>бакалавр</i>	Нормативна	
		<i>Рік підготовки</i>	
		2	3
		<i>Семестр</i>	
		3	5
		<i>Лекції</i>	
		34 год.	16 год.
		<i>Практичні</i>	

Тижневих годин: <i>4 год.</i>		14 год.	
		<i>Самостійна робота</i>	
		60 год.	92 год.
		<i>Вид контролю</i>	
		екзамен	екзамен

2. СТРУКТУРНО-ЛОГІЧНА СХЕМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ



3. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ

“Організація туристичних подорожей”

№	ТЕМА	Денна форма			Заочна форма	
		Лекції	Практичні	Самостійна робота студента	Лекції	Самост. робота студента
Змістовий модуль № 1						
1.	Тема 1: «Історичні аспекти розвитку індустрії туристичних подорожей»	4	2	4	2	10
2.	Тема 2: «Класифікація та функції туризму».	2	2	4	2	10
3.	Тема 3: «Принципи формування туристських подорожей з різними засобами пересування»	4	2	4	2	10
4.	«Державне регулювання туристською діяльністю в Україні»	4	2	4	2	10
Змістовий модуль № 2						
5.	Тема 5: «Рекреаційні потреби індивіда як історичний аспект розвитку індустрії туристичних подорожей»	4	2	4	2	10
6.	Тема 6: «Розробка	2	2	4	2	10

	краєзнавчих туристичних подорожей»					
7.	Тема 7: Організація екскурсійних подорожей»	4	2	4	2	10
8.	Тема 9: «Розробка екстремальних спортивних туристичних подорожей»	4		4	2	10
9.	Тема 9: Організація екологічних подорожей»	4		4		10
10	Тема 10: «Організація туристичних подорожей по Закарпатській області»	2		12		2
ВСЬОГО		34	14	48	16	92

4. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни „Організація туристичних подорожей” – надати студентам необхідний об’єм знань і навчити їх використовувати на практиці загальні принципи, методи і прийоми формування туристських маршрутів з використанням різних засобів пересування, формування бізнес-плану туристської фірми з реалізації туристичних подорожей, забезпечення реклами цих подорожей.

У результаті вивчення даної дисципліни студент повинен **знати:**

- методи державного регулювання туристської діяльності в Україні;
- основні засади формування туристської політики в Україні;
- основні законодавчі і нормативно-правові акти у сфері туризму, які регулюють сферу організації туристичної діяльності в Україні;
- класифікацію туристичних турів;
- етапи формування послуг та турів;
- завдання гід-екскурсовода під час туристичних подорожей;
- етапи створення екскурсійних туристичних подорожей;
- процес обслуговування подорожуючих під час туристичних подорожей;
- основні заходи безпеки під час організації туристичних подорожей.

У результаті вивчення даної дисципліни студент повинен **вміти:**

- розробляти різні види туристичних маршрутів;
- організовувати туристичні подорожі по Закарпатській області;
- просувати туристичні тури;
- організовувати туристські подорожі у відповідності до різних засобів пересування, що використовуються;
- організовувати самодіяльні краєзнавчі подорожі;
- обслуговувати подорожуючих під час туристичних подорожей;
- розробляти екстремальні види туристичних подорожей;
- забезпечити необхідний рівень безпеки подорожуючих.

5. ЗМІСТ ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ПРОГРАМНИЙ ЛЕКЦІЙНИЙ МАТЕРІАЛ
МОДУЛЬ № 1. Основні поняття предмету «Організація туристичних
подорожей»

Тема 1: «Історичні аспекти розвитку індустрії
туристичних подорожей»

Подорожі в античні часи. Подорожі в епоху середньовіччя. Паломницькі подорожі. Христові походи. Томас Кук – основоположник сучасних туристичних подорожей. Історичні аспекти розвитку транспортних подорожей.

Тема 1.

Історію розвитку туристичних подорожей можна розділити на чотири основні етапи:

Перший — з найдавніших часів до 1841 року — це початковий етап розвитку туризму.

Другий — з 1841 року до 1914 року — етап становлення організованого туризму.

Третій — з 1914 року до 1945 року — формування індустрії туризму.

Четвертий — з 1945 року до наших днів — етап масового туризму та глобалізації туристичної індустрії.

Характер подорожей на першому етапі розвитку був здебільшого стихійним і вимушеним. Види подорожей на цьому етапі можна класифікувати за засобами пересування: пішохідні мандрівки; з використанням водних транспортних засобів; з використанням тварин.

Другий етап розвитку туризму характеризується появою перших туристичних організацій. Одним з перших, хто здійснив організовану подорож для великої кількості людей, був англієць Томас Кук. У 1841 р. він, будучи Головою товариства тверезості, організував подорож для членів цього товариства з Лейстера в Лафборо.

Для третього етапу розвитку туризму характерні такі риси:

- туризм як галузь економіки вже існує;*
- швидко формується туристична індустрія;*
- з'являються державні та міжнародні туристичні організації, що свідчить про вихід туризму на державний та міжнародний рівні;*
- офіційно встановлюються відпустки для працюючих, що дозволяє здійснювати подорожі людям, зайнятим на виробництві;*

- розширюється географія туристичних подорожей.

Четвертий етап розвитку туризму характеризується такими рисами:

- значне зростання добробуту населення;
- збільшення частки вільного часу;
- на державному рівні встановлені обов'язкові оплачувані відпустки для працюючих;
- активно функціонує та розвивається туристична індустрія;
- туризм стає головною галуззю економіки багатьох країн;
- створені та функціонують основні міжнародні туристичні організації;
- туризм стає масовим явищем у світі, доступним для більшості громадян розвинених країн;
- туризм стає одним із чинників глобалізаційних процесів у світі.

Тема 2: «Класифікація та функції туризму»

Існуюча система класифікації туризму. Соціальна, гуманітарна й економічна функції туризму. Туризм, як соціально-економічна система. Фактори, що впливають на розвиток туризму. Переваги організованого туризму і перспективи його розвитку.

Тема 2.

З метою класифікації сучасного туризму необхідно встановити його найістотніші класифікаційні ознаки. Доцільна класифікація за географічною ознакою, напрямом туристичного потоку, метою поїздки, способом пересування, засобам розміщення туристів, кількістю учасників, організаційно-правовими формами і т. п.

Згідно зі ст. 4 Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про туризм" від 18 листопада 2003 року, залежно від категорій осіб, які здійснюють туристичні подорожі (поїздки, відвідування), їхніх цілей, об'єктів, що використовуються або відвідуються, чи інших ознак існують такі види туризму:

- дитячий;
- молодіжний;
- сімейний;
- культурно-пізнавальний;
- лікувально-оздоровчий;
- спортивний;
- релігійний;

- екологічний;
- сільський;
- підводний;
- гірський;
- пригодницький;
- мисливський;
- автомобільний;
- самодіяльний.

Тема 3: «Принципи формування туристських подорожей з різними засобами пересування»

Поняття туристські маршрути. Загальна класифікація туристських маршрутів. Класифікація туристських маршрутів за видами транспорту, що використовується. Автомобільні подорожі. Залізничні подорожі. Водні подорожі. Повітряні подорожі.

Тема 3.

Транспортні подорожі розглядаються як самостійний вид туризму. Транспортні подорожі - це подорожі організованих груп туристів при наявності путівок (ваучерів) по розроблених маршрутах з використанням різних транспортних засобів. Вони класифікуються за рядом основних ознак:

- способом пересування на маршруті;
- видом використовуваного транспорту;
- побудовою траси маршруту;
- тривалістю траси маршруту;
- сезонністю й ін.

Найбільшою популярністю користуються автобусні, авіаційні і залізничні подорожі (близько 88% від загального обсягу транспортних подорожей).

Туристична транспортна подорож, як правило, реалізується декількома видами транспорту: залізничний + автобусний (легковий автомобіль), авіаційний + автобусний і т.д.

Найбільш мобільний вид транспорту - автобус і легковий автомобіль. Цей транспорт використовуються як на самостійному маршруті і як засіб трансферу з доставки туристів з аеропорту (вокзалу) у готель і у зворотньому напрямі.

При плануванні своєї подорожі турист враховує такі фактори, як швидкість доставки до мети поїздки, комфорт подорожі, вартість, можливість перевезення багажу і його вага, можливість зупинки у дорозі,

умови харчування, рівень шуму, вібрацій, умови для сну та відпочинку, можливість широкого огляду під час поїздки, наявність несприятливих екологічних факторів і, звичайно, безпека.

За пріоритетами ці вимоги розподіляються у такій послідовності:

- безпека подорожі;*
- вартість і наявність різних пільг;*
- комфортабельність;*
- швидкість доставки;*
- інші фактори.*

Тема 4: «Державне регулювання туристською діяльністю в Україні»

Державний рівень організації туризму. Характеристика існуючих систем державного регулювання туристської діяльності в різних країнах світу. Державні органи регулювання туристської діяльності в Україні. Туристська політика в Україні та її основні положення. Основні законодавчі й нормативно-правові акти у сфері туризму, що діють в Україні. Основні важелі впливу держави на туристську діяльність. Сутність туристських формальностей.

Тема 4.

Держава, визнаючи туристичну діяльність як одну з пріоритетних галузей національної економіки, здійснює її регулювання відповідно до таких принципів:

- сприяти туристичній діяльності і створювати сприятливі умови для її розвитку;*
- визначати і підтримувати пріоритетні напрями туристичної діяльності;*
- формувати уявлення про Україну як про країну, сприятливу для туризму;*
- здійснювати підтримку і захист українських туристів, туроператорів, турагентів і їх об'єднань.*

Одна з основних цілей державного регулювання туристичної діяльності - забезпечити права громадян на відпочинок, свободу пересування тощо.

Необхідність координації підприємницької діяльності, представлення і захист загальних майнових інтересів спонукає туроператорів і турагентів створювати об'єднання, що не суперечать законодавству. Держава сприяє розвитку туристичної діяльності: допомагає готувати кадри, організовувати наукові дослідження в сфері туристичної індустрії, забезпечує картографічною продукцією тощо. За підтримкою держави

українські туристи, туроператори, турагенти та їхні об'єднання беруть участь у міжнародних туристичних програмах.

Відповідно до законодавства, з метою просування туристичного продукту на світовому ринку орган виконавчої влади в сфері туризму створює представництва за межами України. Правовою основою міжнародного співробітництва в сфері туризму слугують міжнародні договори України.

МОДУЛЬ № 2. Принципи і засади організації туристичних подорожей

Тема 5: «Розробка різних видів туристичних подорожей з урахуванням рекреаційних потреб індивіда»

Рекреаційні потреби індивіда як історичний аспект розвитку індустрії транспортних подорожей. Вплив туристських ресурсів на розвиток індустрії транспортних подорожей. Рекреаційні потреби. Туристські потреби. Туристське районування з урахуванням організації туристичних подорожей.

Тема 5.

Більшість сучасних дослідників у галузі рекреаційної географії вважає, що просторово-часову динаміку і територіальну організацію рекреаційної діяльності визначають суспільні, групові та індивідуальні рекреаційні потреби.

Рекреаційні потреби, як і потреби людини в цілому, є суспільно-історичним продуктом, оскільки вони змінні в часі. Їх просторово-часова динаміка відбивається на територіальних формах організації рекреаційної діяльності. Тому вивчення рекреаційних потреб вважається необхідним для дослідження форм територіальної організації рекреаційних районів всіх рангів, як тих, що склалися, так і перспективних: від загальнодержавної схеми розміщення сфери відпочинку і туризму до функціонального зонування окремих районів відпочинку та курортів.

Рекреаційні потреби проявляються на трьох рівнях організації людей: суспільство – група — індивід.

Суспільні рекреаційні потреби є провідними. Їх можна визначити насамперед як потреби суспільства у відновленні фізичних та психічних сил, всебічному розвитку всіх його членів тощо.

Групові рекреаційні потреби відбивають зміст потреб певних соціальних та вікових груп населення.

Індивідуальні рекреаційні потреби включають низку рекреаційних занять, які задовольняють бажання людини змінити звичну обстановку,

відновити здоров'я, зняти втому, пізнати оточуючий світ, отримати естетичне задоволення, духовно збагатитися, втекти від повсякденності, перевірити свою здатність долати перешкоди тощо.

Тема 6: «Розробка краєзнавчих туристичних подорожей»

Вибір пунктів маршруту краєзнавчої подорожі. Розробка схеми маршруту краєзнавчої подорожі. Принципи і методи організація туристського походу. Краєзнавчі види туристичних подорожей. Похід вихідного дня.

Тема 6.

Послідовність етапів організації і підготовки туристсько краєзнавчих подорожей передбачає підготовку групи, складання графіка руху на маршруті, організаційне і матеріально-технічне забезпечення.

Туристська група повинна бути колективом, у якому панують сприятливий психологічний мікроклімат і єдність цілей. Бажано, щоб усі туристи в групі мали приблизно однаковий вік та фізичну підготовку, схожі знання та навички, спільні інтереси.

Комплектування групи необхідно проводити з туристів, які працюють на одному підприємстві, в одному закладі, або з учнів однієї школи, технікуму, університету. Такі групи однорідні та стійкі, їх легше організувати та забезпечити спорядженням.

Кількісний склад туристської групи, що бере участь у поході вихідного дня або некатегорійній подорожі, має бути не меншим чотирьох і не більшим 50 осіб. Туристські групи, які збираються на маршрути I і II категорій складності, повинні налічувати не менше чотирьох осіб, а на маршрути III і вищої категорій складності - не менше шести. До складу груп, що подорожують за маршрутами IV і вищої категорій складності, не має входити більше 12 осіб (для водних походів -20). Мінімальний склад групи для походу, що проводять у період міжсезоння - шість осіб.

Тема 7: «Організація екскурсійних подорожей»

Поняття екскурсії. Принципи організації пізнавальних екскурсій. Особливості проведення тематичних екскурсій. Методи проведення дитячих екскурсій. Особливості проведення дорослих екскурсій. Особливості проведення історичних екскурсій.

Тема 7.

Екскурсія є колективним відвідуванням певного об'єкта з пізнавальною чи навчальною метою для загального культурного розвитку. Основне завдання її - навчити студентів не тільки розглядати, а й допитливо вивчати довкілля, знаходити нове й цікаве у щоденному оточенні. Особливістю екскурсії є домінування показу екскурсійного об'єкта над поясненням та розповіддю. Успіх екскурсії залежить від її організації. Викладач відвідує екскурсійний об'єкт чи місцевість, визначає найважливіший матеріал, що буде запропонований для вивчення студентам. Заздалегідь необхідно повідомляти навчально-виховну мету й конкретні завдання екскурсії.

Екскурсії поділяють на навчальні, які передбачені у освітніх програмах з різних предметів, та позанавчальні - добровільні. Для місцевих позанавчальних екскурсій до групи повинно входити не більше 30 осіб (вона може бути різновіковою).

Сучасна екскурсія є цілеспрямованим ознайомленням екскурсантів із пам'ятками історії, культури, природи, місцями історичних подій, предметами, процесами тощо під керівництвом спеціально підготовленого фахівця - екскурсовода.

Найсуттєвішим елементом екскурсії є показ об'єктів та розповідь про них. Розповідь має розкривати сутність того, що бачать екскурсанти.

Тема 8: «Розробка екстремальних спортивних туристичних подорожей»

Вибір пунктів екстремального маршруту. Розробка схеми спортивного маршруту. Організація спортивного походу. Екстремальні види туристичних подорожей.

Тема 8.

Екстремальні розваги – це нова конкурентна перевага для будь-якого туристичного місця або маршруту. В Україні є багато варіантів для розвитку таких напрямків, однак на сьогодні вони знаходяться, переважно, в стані перспективних розробок.

Обираючи місце для відпочинку, туристи замислюються не тільки про певні визначні місця, побутові зручності, а і про те, чим можна буде зайнятися у вільний час, які пропонуються розваги. Якщо є можливість вибору (особливо для людей молодших вікових груп), то до уваги беруться не лише особливості клімату, наявність цікавих для огляду об'єктів, але й можливості для активних форм відпочинку.

Формуванням попиту на екстремальні розваги є, по-перше, бажання туристів, по-друге, це елемент новизни, по-третє, екстремальні види спорту максимальна сприяють зняттю стресу і викиду надлишку енергії, яка найбільш характерна для людей середнього віку.

Сучасні туристи люблять подорожі з елементами екстриму. Це можна пояснити багатьма причинами: одні віддають данину моді, шукають нові шляхи самовираження, інші, і таких більшість, - прагнуть позбутись щоденних навантажень й одержати свою дозу адреналіну. Екстрімом для людини може бути будь-який вид діяльності, не звичний для неї, відмінний від звичайного способу життя, такий що викликає сплеск емоцій, своєрідний позитивний стрес (для певних категорій людей екстремальними є навіть поїздки верхи на конях або польоти на аеропланах чи малих літаках). Активний відпочинок - один із найліпших способів зняття напруги.

Організацією екстремальних турів можуть займатися приватні підприємці, невеликі компанії, спортивні федерації. А їхніми агентами, що працюють безпосередньо із клієнтурою, можуть стати готелі, турфірми приватні підприємці. Саме так організований цей бізнес у світі. В Україні туроператорам важко залучати закордонних туристів через недоліки в роботі готелів, ресторанів і організації системи розваг, а це і є головною проблемою.

Багато екстремальних розваг - це також захопливе видовище, за яким спостерігає той, хто сам не зважається на екстрим.

Тема 9: «Організація екологічних подорожей»

Поняття екологічна стежка. Розробка схеми екологічного маршруту.
Організація проведення екологічних екскурсій.

Тема 9.

Екологічний туризм (англ. ecotour, ecotourism) - порівняно нове поняття в туристичній діяльності. Основна причина виникнення екологічного туризму знаходиться у невідрегульованості відносин у системі «суспільство-природа», або в туристичній інтерпретації - «туризм-екологія». Саме орієнтацією на екологічну складову можна пояснити підвищену увагу в останні роки до відвідування місць з незмінним або мало зміненим природним середовищем. Численні опитування туристів свідчать, що серед провідних мотивів туристських подорожей на перший план все більше виступає прагнення людей до спілкування з природою. Звідси походження близьких за змістом понять «м'який туризм» (soft tourism, або розширений варіант nature tourism with a soft touch - дослівно: природний туризм з м'яким дотиком до природи, «зелений туризм» тощо.

У найбільш загальному розумінні екологічний туризм, є формою активного відпочинку з екологічно значущим наповненням - особливий інтегруючий напрямок рекреаційної діяльності людей, що будують свої взаємовідносини з природою та іншими людьми на основі взаємної вигоди, взаємоповаги та взаєморозуміння. Туристи отримують від такого спілкування з природою певний фізичний, психологічний, інтелектуальний та емоційний запас міцності та здоров'я, а природа при цьому зазнає мінімальних оборотних впливів і втрат, місцеві мешканці отримують соціальні та економічні стимули до збереження природи та традиційного природокористування.

Початком формування концепції екотуризму вважають 80-ті роки ХХ століття, коли вперше з'явилися дослідження на цю тему. За даними WTO термін «еко-туризм» активно використовується в індустрії туризму вже понад 10 років. Як відзначає велика кількість дослідників, поняття «екотуризм» довгий час мало не-визначені межі й досі лишається дискусійним

Тема 10. «Організація туристичних подорожей по Закарпатській області»

Класифікація туристських маршрутів в Закарпатській області.
Організація гастрономічних подорожей в Закарпатті. Організація фестивальних турів в Закарпатській області.

Тема 10.

Закарпатська область є одним із важливих регіонів України, в якому туристична галузь має всі умови для пріоритетного розвитку. Активний розвиток туризму є можливим завдяки наявності та використанню унікальних природних, історико-культурних та соціально-економічних ресурсів, які доповнюються вигідним економіко-географічним положенням, самобутньою історією та культурою краю. Важливе значення для туристичної індустрії мають ресурси, які не вимагають великих фінансових затрат. На цьому фоні значний інтерес представляють туристичні події, які відіграють важливу роль у формуванні туристичних потоків та позитивно впливають на розвиток туристичної інфраструктури. Тому варто звернути увагу на фестивальні ресурси, потенціал яких необмежений, однак є найбільш привабливим для використання в пізнавальному, молодіжному, етнічному та пригодницькому туризмі.

Щороку кількість фестивалів зростає, а частка туристів, які беруть у них участь збільшується. Регіон, в якому проводяться фестивалі, набуває нового іміджу, а в розвиток його інфраструктури залучаються інвестиційні кошти, місцева громада отримує нові робочі місця. Крім того, проведення

фестивалів є передумовою розвитку малобюджетних видів відпочинку та важливим чинником підвищення культурно-освітнього рівня населення. Тому актуальним питанням сьогодні є визначення сучасного стану та перспектив розвитку фестивального туризму в регіоні.

6.ПЛАНИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

ПРОГРАМНИЙ СЕМІНАРСЬКИЙ МАТЕРІАЛ

МОДУЛЬ № 1. Основні поняття предмету «Організація туристичних подорожей»

Тема 1: «Історичні аспекти розвитку індустрії туристичних подорожей» (2 год.)

1. Подорожі в античні часи.
2. Подорожі в епоху середньовіччя.
3. Паломницькі подорожі.
4. Христові походи.
5. Томас Кук – основоположник сучасних туристичних подорожей.
6. Історичні аспекти розвитку транспортних подорожей.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Абрамов В.В., Тонкошкур М.В. История туризма: Уч. пособие. - Харьков: ХНАГХ, 2005. – 312 с.
2. Гуляев В.Г. Организация туристской деятельности: Уч. пособие. - М.:Нолидж. - 1996. - 312с.
3. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці:Книги – XXI, 2008. – 330 с.
4. Організація туризму: підручник / І.М. Писаревський, С.О. Погасій,М.М. Покоloodна та ін.; за ред. І.М. Писаревського. – Х.: ХНАМГ, 2008. – 541 с.

5. Организация туризма: учеб. пособие / А.П. Дурович, Г.А. Бондаренко, Т.М. Сергеева и др.; под общ. ред. А.П. Дуровича – 3-е изд.– Минск: Новое знание, 2006. - 640с.

Тема 2: «Класифікація та функції туризму» (2 год.)

1. Існуюча система класифікації туризму.
2. Соціальна, гуманітарна й економічна функції туризму.
3. Туризм, як соціально-економічна система.
4. Фактори, що впливають на розвиток туризму.
5. Переваги організованого туризму і перспективи його розвитку.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Гуляев В.Г. Организация туристской деятельности: Уч. пособие. - М.:Нолидж. - 1996. - 312с.
2. Ильина Е.Н. Туроперейтинг: организация деятельности: Учебник. –М.: Финансы и статистика, 2007. – 256 с.
3. Кабушкин Н.И. Менеджмент туризма: Ученик.. – 6-е изд. – Минск.: Новое знание, 2006. – 408 с.
4. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – ХХІ, 2008. – 330 с.
5. Організація туризму: підручник / І.М. Писаревський, С.О. Погасій, М.М. Покоłodна та ін.; за ред. І.М. Писаревського. – Х.: ХНАМГ, 2008. – 541 с.
6. Организация туризма: учеб. пособие / А.П. Дурович, Г.А. Бондаренко, Т.М. Сергеева и др.; под общ. ред. А.П. Дуровича – 3-е изд.– Минск: Новое знание, 2006. - 640с.
7. Чорненька Н.В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник . – К.: Атїка, 2006. – 264 с.

Тема 3: «Принципи формування туристських подорожей з різними засобами пересування» (2 год.)

1. Туристські маршрути і їх типи.
2. Класифікація туристських маршрутів.
3. Класифікація туристських маршрутів по видам транспорту, що використовується.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

Законодавчі й нормативно-правові матеріали:

1. Закон України «Про внесення змін до закону України «Про туризм» 18.11.2003 р., № 1282 – IV // Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 5 – 29.
2. Ліцензійні умови провадження туроператорської та турагентської діяльності / Затверджено Наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Міністерства культури і туризму України 11.09.2007 № 111/55, Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28.09.2007 за № 1123/14390. [Електронний ресурс. Режим доступа: <http://tourism.gov.ua>].
3. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов провадження господарської діяльності з організації іноземного, внутрішнього, зарубіжного туризму, екскурсійної діяльності. / Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 5 – 29.

вове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 70 – 84.

Основна:

4. Гуляев В.Г. Организация туристской деятельности: Уч. пособие. - М.: Нолидж. - 1996. - 312с.
7. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – XXI, 2008. – 330 с.
8. Організація туризму: підручник / І.М. Писаревський, С.О. Погасій, М.М. Поколотна та ін.; за ред. І.М. Писаревського. – Х.: ХНАМГ, 2008. – 541 с.
9. Организация туризма: учеб. пособие / А.П. Дурович, Г.А. Бондаренко, Т.М. Сергеева и др.; под общ. ред. А.П. Дуровича – 3-е изд.– Минск: Новое знание, 2006. - 640с.
10. Чорненька Н.В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник . – К.: Атіка, 2006. – 264 с.

**Тема 4: «Державне регулювання туристською діяльністю
в Україні» (2 год.)**

1. Державний рівень організації туризму.
2. Характеристика існуючих систем державного регулювання туристської діяльності в різних країнах світу.
3. Державні органи регулювання туристської діяльності в Україні.
4. Туристська політика в Україні та її основні положення.
5. Основні законодавчі й нормативно-правові акти у сфері туризму, що діють в Україні.
6. Основні важелі впливу держави на туристську діяльність. Сутність туристських формальностей.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

Законодавчі й нормативно-правові матеріали:

1. Закон України «Про внесення змін до закону України «Про туризм» 18.11.2003 р., № 1282 – IV // Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 5 – 29.
2. Ліцензійні умови провадження туроператорської та турагентської діяльності / Затверджено Наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Міністерства культури і туризму України 11.09.2007 № 111/55, Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28.09.2007 за № 1123/14390. [Електронний ресурс. Режим доступа: <http://tourism.gov.ua>].
3. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов провадження господарської діяльності з організації іноземного, внутрішнього, зарубіжного туризму, екскурсійної діяльності. / Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 70 – 84.

Основна:

4. Ильина Е.Н. Туроперейтинг: организация деятельности: Учебник. – М.: Финансы и статистика, 2007. – 256 с.
5. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – ХХІ, 2008. – 330 с.
6. Мальська М.П., Бордун О.Ю. Планування діяльності туристських підприємств: Навч. посібник. - К.: Знання, 2005. – 241 с.

- 7.Машина Н.І. Страхування для туристських підприємств. Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 368 с.
- 8.Пуцентейло П.Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємства. Навч. посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 344 с.
- 9.Сокол Т. Г. Основи туристичної діяльності: Підручник / За заг. ред. В.Ф. Орлова. - К.: Грамота, 2006. - 264 с.
- 10.Чорненька Н.В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник . – К.: Атіка, 2006. – 264 с.

Тема 5: «Розробка різних видів туристичних подорожей з урахуванням рекреаційних потреб індивіда» (2 год.)

1. Рекреаційні потреби індивіда як історичний аспект розвитку індустрії транспортних подорожей.
2. Вплив туристських ресурсів на розвиток індустрії транспортних подорожей. Рекреаційні потреби.
3. Туристські потреби.
4. Туристське районування з урахуванням організації туристичних подорожей.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – ХХІ, 2008. – 330 с.
2. Організація туризму: підручник / І.М. Писаревський, С.О. Погасій, М.М. Покоłodна та ін.; за ред. І.М. Писаревського. – Х.: ХНАМГ, 2008. – 541 с.
3. Организация туризма: учеб. пособие / А.П. Дурович, Г.А. Бондаренко, Т.М. Сергеева и др.; под общ. ред. А.П. Дуровича – 3-е изд.– Минск: Новое знание, 2006. - 640с.

4. Чорненька Н.В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник . – К.: Атїка, 2006. – 264 с.

Тема 6: «Розробка краєзнавчих та екстремальних спортивних туристичних подорожей» (2 год.)

1. Вибір пунктів маршруту.
2. Розробка схеми маршруту.
3. Організація туристського походу.
4. Екстремальні види туристичних подорожей.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – ХХІ, 2008. – 330 с.
2. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов провадження господарської діяльності з організації іноземного, внутрішнього, зарубіжного туризму, екскурсійної діяльності. / Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 70 – 84.
3. Організація туризму: підручник / І.М. Писаревський, С.О. Погасій, М.М. Покоłodна та ін.; за ред. І.М. Писаревського. – Х.: ХНАМГ, 2008. – 541 с.
4. Организация туризма: учеб. пособие / А.П. Дурович, Г.А. Бондаренко, Т.М. Сергеева и др.; под общ. ред. А.П. Дуровича – 3-е изд.– Минск: Новое знание, 2006. – 640с.
5. Чорненька Н.В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник . – К.: Атїка, 2006. – 264 с.

Тема 7: «Організація екскурсійних подорожей» (2 год.)

1. Поняття екскурсії.
2. Особливості проведення пізнавальних екскурсій.
3. Особливості проведення тематичних екскурсій.
4. Особливості проведення дитячих екскурсій.
5. Особливості проведення дорослих екскурсій.
6. Особливості проведення історичних екскурсій.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Законодавчі й нормативно-правові матеріали:

1. Закон України «Про внесення змін до закону України «Про туризм» 18.11.2003 р., № 1282 – IV // Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 5 – 29.
2. Ліцензійні умови провадження туроператорської та турагентської діяльності / Затверджено Наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Міністерства культури і туризму України 11.09.2007 № 111/55, Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28.09.2007 за № 1123/14390. [Електронний ресурс. Режим доступа: <http://tourism.gov.ua>].
3. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов провадження господарської діяльності з організації іноземного, внутрішнього, зарубіжного туриз-

му, екскурсійної діяльності. / Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 70 – 84.

Основна:

4. Ильина Е.Н. Туроперейтинг: организация деятельности: Учебник. – М.: Финансы и статистика, 2007. – 256 с.
5. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – ХХІ, 2008. – 330 с.
- 6.Мальська М.П., Бордун О.Ю. Планування діяльності туристських підприємств: Навч. посібник. - К.: Знання, 2005. – 241 с.
- 7.Машина Н.І. Страхування для туристських підприємств. Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 368 с.
- 8.Сокол Т. Г. Основи туристичної діяльності: Підручник / За заг. ред. В.Ф. Орлова. - К.: Грамота, 2006. - 264 с.
- 9.Чорненька Н.В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник . – К.: Атіка, 2006. – 264 с.

8. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ ТА ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДИСЦИПЛІНИ «ОРГАНІЗАЦІЯ ТУРИСТИЧНИХ ПОДОРОЖЕЙ»

Самостійна робота студента є основним способом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов’язкових аудиторних занять.

Мета виконання самостійної роботи – поглиблення, узагальнення і закріплення теоретичних знань і практичних умінь студентів з дисципліни «Організація транспортних послуг» шляхом вироблення вміння самостійної роботи з навчальною і фаховою науково - технічною літературою.

Самостійна робота студентів здійснюється у формі: підготовки до лекцій і практичних занять.

Самостійну роботу студент може виконувати у бібліотеці, комп'ютерних класах (лабораторіях), а також у домашніх умовах. Підготовка до лекцій передбачає самостійне вивчення теоретичного навчального матеріалу з кожної теми, наданого в основній та додатковій літературі, конспекті лекцій. При цьому необхідно звернути увагу на необхідність чіткого засвоєння основних термінів та визначень, розуміння їх змістової сутності, обов'язкового аналізу використання теоретичних положень для розв'язання наданих в навчальній літературі прикладів. Підготовка до практичних занять здійснюється шляхом ознайомлення з основними теоретичними положеннями до кожного практичного заняття, нормативною документацією, методикою виконання розрахунків.

Індивідуальна робота студента залежить від структури та змісту навчального предмету. Вона може включати наступні завдання:

- конспект із теми (модуля) за заданим планом або планом, який студент розробив самостійно (як виняток, для студентів денної форми навчання з невеликих за обсягом
- навчальних курсів та для студентів заочної форми навчання);
- реферат з теми (модуля) або вузької проблематики (як виняток, для студентів денної
- форми навчання з коротких навчальних курсів та для студентів заочної форми навчання);
- розв'язування та складання розрахункових або практичних (наприклад, ситуативних) задач різного рівня з теми (модуля) або курсу ;
- розроблення теоретичних або прикладних (діючих) функціональних моделей явищ,
- процесів, конструкцій тощо;
- комплексний опис будови, властивостей, функцій, явищ, об'єктів, конструкцій тощо ;
- анотація прочитаної додаткової літератури з курсу, бібліографічний опис, історичні розвідки тощо.

Методичні вказівки щодо написання рефератів

Відомо, що робота з книгою вимагає не тільки вміння розібратися в змісті, відібрати суттєве, основне, але й уміння дати певну оцінку прочитаному, зробити необхідні висновки.

Доповідь, розроблена на основі критичного огляду, вивчення декількох джерел, називається рефератом. В основі його лежить стислий переказ у письмовій формі чи в формі публічного виступу змісту книжки, результатів вивчення якоїсь проблеми, підсумків наукової роботи. В інституті підготовкою реферату вважають написання певного тексту, пов'язаного як із самостійною роботою студентів, так і з аналізом додаткової літератури, а також виступ на основі цього тексту на семінарі, конференції тощо. Щоб реферат був змістовним, необхідно приділити увагу добору матеріалу. А для цього рекомендується використати не одне джерело, а декілька. Перш за все потрібно з'ясувати, яка існує література з теми реферату, скласти її список. Користуючись різними каталогами (алфавітним, систематичним, тематичним), бібліографічними виданнями, довідковою літературою, ви знайдете необхідну вам літературу.

Працюючи з книгою, потрібно, передусім, настроїти себе, дати собі цільову установку: вивчити за книжкою те чи інше питання, яке потрібно висвітлити; критично проаналізувати зміст книжки: перевірити, чи збігається ваша оцінка якоїсь проблеми з думкою автора та інших авторитетних осіб; вибрати для реферату більш яскраві факти, приклади, цікаві положення та ін.

Подібні установки допомагають більш цілеспрямовано працювати з книгою і передусім визначити вид читання: суцільне, вибіркове, комбіноване. Під час суцільного читання книга прочитується повністю, від початку до кінця, без будь-яких пропусків. Іноді для теми достатньо вивчити не всю книжку, а лише окремі її розділи, параграфи. Таке читання називається вибірковим. Комбіноване читання — це суцільне читання одних частин і вибіркове — інших.

Структура та обсяг реферату, особливості викладу матеріалу.

Реферат, як і доповідь, включає в свою структуру три частини: вступ, основну частину і висновок.

Вступ. Цей компонент не потребує цитувань (хоч вони допускаються), великої кількості абстрактних розмірковувань і великого обсягу. Обов'язково виділити предмет опису, обґрунтувати тему, яку висвітлюєте в рефераті, вказавши на авторів, які працювали над даним питанням, назвати їх праці. Це треба робити чітко і логічно, щоб обсяг вступу не перевищував 15 % від обсягу роботи (1 сторінка).

Основна частина. Тут немає особливих регламентацій. Головне, щоб написати реферат самостійно. Сміливо використовуйте цитати як для підтвердження, так і для спростування. Цитований матеріал в основній частині, незалежно від форми цитування — дослівного (в лапках), світоглядно-змістового (своїми словами з зазначенням авторства матеріалу, який використовується), не повинен перевершувати 30 % реферату. Загальний обсяг основної частини становить приблизно 7-8 сторінок.

Висновки. Це — підсумок реферату. Тут потрібна чіткість, точність, лаконічність. Формулюються основні висновки із всього сказаного, вказуються питання, які вдалося висвітлити більш-менш повно, та ті, які потребують подальшої роботи. Жодних цитат, припущень, розмірковувань. Конкретні висновки можна нумерувати.

Список використаної літератури. Укладається за алфавітним порядком

Питання для модульного контролю:

МОДУЛЬ № 1

- Історичні аспекти розвитку індустрії туристичних подорожей»
- Подорожі в античні часи.
- Подорожі в епоху середньовіччя.
- Паломницькі подорожі.
- Хрестові походи.
- Томас Кук – основоположник сучасних туристичних подорожей.
- Історичні аспекти розвитку транспортних подорожей.
- Класифікація та функції туризму.
- Існуюча система класифікації туризму.
- Соціальна, гуманітарна й економічна функції туризму.
- Туризм, як соціально-економічна система.
- Фактори, що впливають на розвиток туризму.
- Переваги організованого туризму і перспективи його розвитку.
- Принципи формування туристських подорожей з різними засобами пересування
- Туристські маршрути і їх типи.
- Класифікація туристських маршрутів.
- Класифікація туристських маршрутів по видам транспорту, що використовується.
- Державне регулювання туристською діяльністю в Україні
- Державний рівень організації туризму.
- Характеристика існуючих систем державного регулювання туристської діяльності в різних країнах світу.
- Державні органи регулювання туристської діяльності в Україні.
- Туристська політика в Україні та її основні положення.

- Основні законодавчі й нормативно-правові акти у сфері туризму, що діють в Україні.
- Основні важелі впливу держави на туристську діяльність.
- Сутність туристських формальностей.

МОДУЛЬ № 2

- Розробка різних видів туристичних подорожей з урахуванням рекреаційних потреб індивіда.
- Рекреаційні потреби індивіда як історичний аспект розвитку індустрії транспортних подорожей.
- Туристські потреби.
- Туристське районування з урахуванням організації туристичних подорожей.
- Розробка краєзнавчих та екстремальних спортивних туристичних подорожей.
- Вибір пунктів маршруту.
- Розробка схеми маршруту.
- Організація туристського походу.
- Екстремальні види туристичних подорожей.
- Організація екскурсійних подорожей.
- Поняття екскурсії.
- Особливості проведення пізнавальних екскурсій.
- Особливості проведення тематичних екскурсій.
- Особливості проведення дитячих екскурсій.
- Особливості проведення дорослих екскурсій.
- Особливості проведення історичних екскурсій.

Питання для заліку:

1. Історичні аспекти розвитку індустрії туристичних подорожей
2. Подорожі в античні часи.
3. Подорожі в епоху середньовіччя.
4. Паломницькі подорожі.
5. Хрестові походи.
6. Томас Кук – основоположник сучасних туристичних подорожей.
7. Історичні аспекти розвитку транспортних подорожей.
8. Класифікація та функції туризму.
9. Існуюча система класифікації туризму.
10. Соціальна, гуманітарна й економічна функції туризму.
11. Туризм, як соціально-економічна система.
12. Фактори, що впливають на розвиток туризму.
13. Переваги організованого туризму і перспективи його розвитку.
14. Туристські маршрути і їх типи.
15. Класифікація туристських маршрутів.
16. Класифікація туристських маршрутів за видами транспорту, що використовується.
17. Державний рівень організації туризму.
18. Характеристика існуючих систем державного регулювання туристської діяльності в різних країнах світу.
19. Державні органи регулювання туристської діяльності в Україні.
20. Туристська політика в Україні та її основні положення.
21. Основні законодавчі й нормативно-правові акти у сфері туризму, що діють в Україні.
22. Основні важелі впливу держави на туристську діяльність.
23. Сутність туристських формальностей.
24. Розробка різних видів туристичних подорожей з урахуванням рекреаційних потреб індивіда.

25. Рекреаційні потреби індивіда як історичний аспект розвитку індустрії транспортних подорожей.
26. Вплив туристських ресурсів на розвиток індустрії транспортних подорожей. Рекреаційні потреби.
27. Туристські потреби.
28. Туристське районування з урахуванням організації туристичних подорожей.
29. Розробка краєзнавчих та екстремальних спортивних туристичних подорожей.
30. Вибір пунктів маршруту.
31. Розробка схеми маршруту.
32. Організація туристського походу.
33. Екстремальні види туристичних подорожей.
34. Організація екскурсійних подорожей.
35. Поняття екскурсії.
36. Особливості проведення пізнавальних екскурсій.
37. Особливості проведення тематичних екскурсій.
38. Особливості проведення дитячих екскурсій.
39. Особливості проведення дорослих екскурсій.
40. Особливості проведення історичних екскурсій.

9. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ:

Законодавчі й нормативно-правові матеріали:

1. Закон України «Про внесення змін до закону України «Про туризм» 18.11.2003 р., № 1282 – IV // Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 5 – 29.

2. Ліцензійні умови провадження туроператорської та турагентської діяльності / Затверджено Наказом Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва та Міністерства культури і туризму України 11.09.2007 № 111/55, Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28.09.2007 за № 1123/14390. [Електронний ресурс. Режим доступа: <http://tourism.gov.ua>].

3. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов провадження господарської діяльності з організації іноземного, внутрішнього, зарубіжного туризму, екскурсійної діяльності. / Туристська діяльність в Україні: Нормативно – правове регулювання/ Роїна О.М. (2-е вид., змін. та доп.). – К.:КНТ,2006. – С. 70 – 84.

Основна:

4. Гуляев В.Г. Организация туристской деятельности: Уч. пособие. - М.: Нолидж. - 1996. - 312с.

5. Ильина Е.Н. Туроперейтинг: организация деятельности: Учебник. – М.: Финансы и статистика, 2007. – 256 с.

6. Кабушкин Н.И. Менеджмент туризма: Ученик.. – 6-е изд. – Минск.: Новое знание, 2006. – 408 с.

7. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. – Чернівці: Книги – XXI, 2008. – 330 с.

8. Організація туризму: підручник / І.М. Писаревський, С.О. Погасій, М.М. Покоłodна та ін.; за ред. І.М. Писаревського. – Х.: ХНАМГ, 2008. – 541 с.

9. Организация туризма: учеб. пособие / А.П. Дурович, Г.А. Бондаренко, Т.М. Сергеева и др.; под общ. ред. А.П. Дуровича – 3-е изд.– Минск: Новое знание, 2006. - 640с.

10.Чорненька Н.В. Організація туристичної індустрії: Навчальний посібник . – К.: Атіка, 2006. – 264 с.

11.Методичні вказівки до проведення практичних занять та організації самостійної роботи з дисципліни „Організація туризму” (для студентів денної

та заочної форми навчання спеціальності “Туризм”) / Укл. Покоłodна М.М., Гордієнко Т.В. – Харків: ХНАМГ, 2007 – 24 с.

12.Методичні рекомендації до виконання курсового проекту з дисципліні «Організація туризму» (для студентів напряму підготовки 0504 «Туризм») / Укл. Покоłodна М.М. – Харків: ХНАМГ, 2006. – 18 с.

Додаткова:

13.Абрамов В.В., Тонкошкур М.В. История туризма: Уч. пособие. - Харьков: ХНАГХ, 2005. – 312 с.

14.Ємельянов Б.В. Экскурсоведение: Учебник. – 6-е изд. стереот. – М.: 23

Советский спорт, 2006. -216 с.

15. Жарков Г.Н. Правовое обеспечение международного туризма: Учебно-практическое пособие. - К.: Кондор, 2004. - 486с.

16. Зорин И.В., Квартальнов В.А. Энциклопедия туризма: Справочник. - М.: Финансы и статистика, 2000. – 368 с.

17. Истомин В.И., Лагутенко Б.Т. Страны мира: справочник туроператора и туриста. – М.: Советский спорт, 2000. – 224 с.

18.Маринин М.М. Туристические формальности и безопасность в туризме. – М.: Финансы и статистика, 2003. – 144 с.

19.Мальська М.П., Бордун О.Ю. Планування діяльності туристських підприємств: Навч. посібник. - К.: Знання, 2005. – 241 с.

20.Машина Н.І. Страхування для туристських підприємств. Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 368 с.

21.Міжнародні організації: Навч. посіб. / За ред. О.С. Кучика. – К.: Знання, 2005. – 497 с.

22.Пуцентейло П.Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємства. Навч. посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 344 с.

23. Романов А.А., Саакянц Р.Г. География туризма: Учебное пособие. – М.: Советский спорт, 2002. – 464 с.

24.Сокол Т. Г. Основи туристичної діяльності: Підручник / За заг. ред. В.

Ф. Орлова. - К.: Грамота, 2006. - 264 с.

25. Туризм, гостеприимство, сервис: Словарь справочник / Г.А. Аванесова, Л.П. Воронова, В.И. Маслов, А.И. Фролов; Под ред. Л.П. Воронковой. – М.:

Аспект Пресс, 2002. – 367 с.

26. Туристский терминологический словарь: Справочник – методическое пособие / Авт. – сост. Н.В. Зорин, В.А. Квартальнов. – М.: Советский спорт, 1999. 664 с.

27. Уваров В.Д., Борисов К. Г. Международные туристские организации: Справочник. - М.: «Международные отношения», 1999. – 288 с.

28. Юрківський В.М. Країни світу: Довідник. – К.: Либідь, 1999. – 368 с.

Ресурси мережі Internet:

29.Сервер Верховної Ради України // www.rada.gov.ua.

30.Офіційний сайт Міністерства культури і туризму України //

31.Державна служба туризму і курортів Міністерства культури і туризму України // www.tourism.gov.ua.

32.Все о туризме. Туристская библиотека // www.tourlib.net.

33. Інформаційний розділ Всесвітньої Туристської Організації // www.world-tourism.org.

34.Каталог туристских сайтов // www.tourlib.columb.net.

35.Нормативні акти України // www.nau.kiev.ua.

10. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
0-34	F		

Оцінювання навчальних досягнень студента здійснюється відповідно до «Положення про оцінювання навчальних досягнень студентів УжНУ за кредитно-модульною системою» (Затверджено наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» № 503/01-17 від 03.03.2015 року), а також «Полженням про порядок та методику проведення семестрових (курсових) екзаменів і заліків в УжНУ» (Затверджено наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» № 698/01-17 від 08.05.2015 року)

Після виконання кожного змістового модуля здійснюється поточний контроль у вигляді письмової роботи (комбіновані завдання: тестові та

відкриті питання). Оцінювання навчальних досягнень та практичних навичок студентів здійснюються за 100-бальною системою за кожний модуль. Загальна кількість балів за семестр з навчальної дисципліни складається із середнього арифметичного балу за модулі.

Студент, який в результаті поточного оцінювання або підсумкового контролю за модулем отримав більше 60 балів, має право не складати іспит з дисципліни. У такому випадку в заліково-екзаменаційну відомість заноситься загальна підсумкова оцінка. При умові, що студент(ка) хоче покращити підсумкову оцінку за модуль із дисципліни, він (вона) має складати іспит.

Студент, який за результатами модульних контролів отримав оцінку «F» (0-34 бали), повинен до проведення підсумкового контролю покращити цю оцінку принаймні до показника FX (35-59 балів) під час чергування викладача на кафедрі. Без такого покращення від (вона) до підсумкового контролю не допускається.

Студент, який в результаті підсумкового оцінювання за модулем отримав менше 60 балів зобов'язаний складати іспит з дисципліни. У разі, коли відповіді студента під час іспиту оцінені менш ніж на 60 балів, він (вона) отримує незадовільну підсумкову оцінку.

Оцінювання навчальних досягнень студента протягом семестру включає:

Поточне оцінювання (50 балів) здійснюється за такими складовими:

- контроль систематичності та активності роботи студента протягом модуля: відповіді на практичних та семінарських заняттях (оцінюється максимально 30 балами);
- контроль індивідуальної (самостійної) роботи (здійснюється в межах 20 балів).

Оцінювання модульних завдань (50 балів). Після виконання програми змістового модуля у визначений деканатом термін здійснюється поточний

модульний контроль у вигляді письмової роботи, який оцінюється у межах від 1 до 50 балів. Якщо з об'єктивних причин студент не пройшов модульний контроль у визначений термін, то він має право за дозволом декана скласти його в індивідуальному порядку.

Отже, змістові модулі з предмету «Організація туристичних подорожей» оцінюються наступним чином:

Модульна контрольна робота	Оцінка за роботу на практичних заняттях	Самостійна та індивідуальна робота студента	Всього
50 балів	30	20	100

Семестрова оцінка є результатом середнього арифметичного балів двох змістових модульних контролів (наприклад, студент за результатами першого модульного контролю набрав 80 балів; за результатами другого модульного контролю отримав 90 балів; семестрова оцінка у подібному випадку виставляється так: $(80+90) / 2 = 85$ (за шкалою ECTS – «B»; за розширеною національною шкалою – «добре».